ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIEGBERT ALBER

της 13ης Νοεμβρίου 2001 [1]

I — Εισαγωγή

1. Οι υπό κρίση υποθέσεις αφορούν το ζήτημα κατά πόσον είναι νόμιμος ο ετήσιος καθορισμός του όγκου των αλιευμάτων γαύρου σε ορισμένες αλιευτικές ζώνες, που καλούνται ζώνες CIEM (CIEM = Conseil international pour l'exploration de la mer = Διεθνές συμβούλιο εξερευνήσεως της θάλασσας), στον οποίο προέβη το Συμβούλιο για τα έτη 1996 έως 2001 με έξι διαδοχικούς κανονισμούς. Πρόκειται, ειδικότερα, για τη συμβατότητα των κανονισμών αυτών προς την αρχή της σχετικής σταθερότητας. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον τα αποθέματα του οικείου είδους ιχθύος, αλλά και οι ειδικές ανάγκες των ζωνών των οποίων ο πληθυσμός εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την αλιεία και τις συναφείς βιομηχανίες.

2. Οι έξι ως άνω κανονισμοί επιτρέπουν στην Πορτογαλία και στη Γαλλία να προβαίνουν σε ανταλλαγή των αλιευτικών δυνατοτήτων γαύρου υπό τη μορφή παραχωρήσεως τμήματος της ποσοστώσεως αλιευμάτων που έχει καθοριστεί για τη ζώνη CIEM IX, X, Copace 34.1.1 — η ζώνη αυτή βρίσκεται δυτικά και νοτιοδυτικά της Ιβηρικής Χερσονήσου — η οποία είχε, αρχικώς, χορηγηθεί στην Πορτογαλία, υπέρ της Γαλλίας για την αλίευση εντός γειτονικής ζώνης — της ζώνης CIEM VIII, που αφορά τον κόλπο της Γασκόνης. Εντός της πρώτης ζώνης, οι ποσοστώσεις έχουν κατανεμηθεί μεταξύ της Ισπανίας και της Πορτογαλίας σε ποσοστό 48 % και 52 %, αντιστοίχως, και, εντός της δεύτερης ζώνης, μεταξύ της Ισπανίας και της Γαλλίας σε ποσοστό 90 % και 10 %, αντιστοίχως.

3. Με απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1999 στην υπόθεση C-179/95, το Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Ισπανίας κατά της σχετικής με την αλιεία του γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII για το 1995 νομοθεσίας [2]. Το Ισπανία θεωρούσε ότι η ανταλλαγή ποσοστώσεων το 1995 είχε ως αποτέλεσμα την παράνομη — εφόσον απειλούσε τη σχετική σταθερότητα — αύξηση του όγκου των αλιευμάτων εντός της ζώνης VIII. Εάν είχε καταστεί δυνατό να αυξηθεί ο όγκος των αλιευμάτων εντός της ζώνης VIII και εάν η αύξηση αυτή ήταν νόμιμη, θα έπρεπε και η Ισπανία να λάβει, κατά τους ισχυρισμούς της, μεγαλύτερο όγκο αλιευμάτων, εφόσον της είχε χορηγηθεί ποσόστωση 90 % του όγκου των αλιευμάτων εντός της ζώνης αυτής. Κατά την Ισπανία, δεν ήταν δυνατόν να αυξηθεί νομίμως ο όγκος των αλιευμάτων, διότι οι γαύροι των δύο ζωνών ανήκουν σε διαφορετικά και χωριστά αποθέματα, πράγμα

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

2 — Ισπανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1999, σ. I-6475).

που αναγνώρισε και το Συμβούλιο, καθορίζοντας δύο χωριστούς όγκους αλιευμάτων και όχι ένα συνολικό όγκο.

4. Με έγγραφο της 14ης Οκτωβρίου 1999, η Ισπανία δήλωσε ότι θεωρεί τις διαδικασίες στις εκκρεμείς υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99, οι οποίες αφορούν τις αντίστοιχες ρυθμίσεις για τα έτη 1996 έως 1999, ως καταστάσες εν μέρει μόνον άνευ αντικειμένου με την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1999. Φρονεί ότι η απόφαση αυτή δεν είναι οριστική όσον αφορά τον λόγο ακυρώσεως που ανάγεται στην παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Κατά συνέπεια, οι διαδικασίες αυτές πρέπει να συνεχίσουν ως προς το σημείο αυτό. Προστίθενται οι δύο προσφυγές κατά των αντιστοίχων ρυθμίσεων για τα έτη 2000 και 2001, δηλαδή οι υποθέσεις C-81/00 και C-22/01, με τις οποίες προβάλλεται επιπλέον εκ νέου ο λόγος ακυρώσεως που αφορά την παράβαση της υποχρεώσεως ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των πόρων. Και ο λόγος αυτός προβλήθηκε ήδη στην υπόθεση C-179/95.

III — Νομικό πλαίσιο και πραγματικά περιστατικά

1) *Τα κύρια χαρακτηριστικά της αλιευτικής πολιτικής*

5. Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα της διατηρήσεως και εκμεταλλεύσεως των αλιευτικών πόρων στηρίζεται στον ετήσιο καθορισμό «συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων» (= TAC, συντομογραφία που προέρχεται από τον αγγλικό όρο total allowable catches ή από τον γαλλικό όρο Totaux Admissibles des Captures). Ο καθορισμός αυτός πραγματοποιείται για κάθε είδος ιχθύος και για κάθε αλιευτική ζώνη βάσει επιστημονικών πραγματογνωμοσυνών. Τα TAC κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών σε ποσοστώσεις.

6. Η πολιτική αυτή συνεχίζει την παράδοση της διαχειρίσεως της αλιείας όπως αυτή είχε διαμορφωθεί κατά τον χρόνο που τέθηκαν οι βάσεις της κοινοτικής αλιευτικής πολιτικής με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων [3] (στο εξής: κανονισμός 170/83). Ο κανονισμός 170/83 αντικαταστάθηκε αργότερα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια [4] (στο εξής: κανονισμός 3760/92).

7. Ο κανονισμός 3760/92 ρυθμίζει τα θεμελιώδη ζητήματα της αλιείας εντός της Κοινότητας. Θεσπίζει τα ακόλουθα μέτρα, τα οποία προβλέπονται για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας: Καθορισμό ζωνών στις οποίες οι αλιευτικές δραστηριότητες απαγορεύονται ή περιορίζονται, περιορισμό των ποσοστών εκμεταλλεύσεως, καθορισμό ποσοτικών ορίων αλιευμάτων, περιορισμό του χρόνου παραμονής στη θάλασσα, λαμβάνοντας, ενδεχομένως, υπόψη τον απομακρυσμένο χαρακτήρα των αλιευτικών υδάτων, καθορισμό του αριθμού και του τύπου των αλιευτικών σκαφών στα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν, καθορισμό τεχνικών μέτρων όσον αφορά τα αλιευτικά σύνεργα

3 – ΕΕ L 24, σ. 1.

4 – ΕΕ L 389, σ. 1.

και τον τρόπο χρησιμοποιήσεώς τους, καθορισμό του ελάχιστου μεγέθους ή βάρους των ιχθύων που μπορούν να αλιεύονται, καθορισμό κινήτρων — συμπεριλαμβανομένων των κινήτρων οικονομικού χαρακτήρα — για την προώθηση επιλεκτικότερης αλιείας, κ.λπ.

8. Ο κανονισμός αυτός αναφέρεται κατ' επανάληψη στην αρχή της σχετικής σταθερότητας, την οποία αφορούν πρωτίστως οι υπό κρίση υποθέσεις. Η αρχή αυτή εξασφαλίζει στα κράτη μέλη ένα σταθερό ποσοστό αλιευτικών δυνατοτήτων για τα είδη ιχθύων που μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο [5], όχι όμως συγκεκριμένους όγκους αλιευμάτων [6].

9. Η αρχή αυτή άρχισε να διαμορφώνεται στη δεκαετία του '70. Κατόπιν της επεκτάσεως των αποκλειστικών ζωνών εκμεταλλεύσεως στα 200 ναυτικά μίλια που πραγματοποιήθηκε στα μέσα της δεκαετίας του '70 και της συνακόλουθης απώλειας των αλιευτικών δυνατοτήτων των κρατών μελών στις παράκτιες ζώνες τρίτων χωρών, το Συμβούλιο εξέδωσε στις 3 Νοεμβρίου 1976 το «ψήφισμα στης Χάγης». Στο παράρτημα VII του ψηφίσματος αυτού θεσπίστηκε ρύθμιση για την ιρλανδική και αγγλική παράκτια αλιεία, γνωστή ως «προτιμήσεις της Χάγης». Με τη ρύθμιση αυτή το Συμβούλιο αναγνώρισε ότι, κατά την εφαρμογή της κοινής αλιευτικής πολιτικής, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οι ειδικές ζωτικές ανάγκες άλλων οικονομικά μειονεκτικών παράκτιων περιοχών, των οποίων ο πληθυσμός εξαρτάται ιδιαίτερα από την αλιεία και τις συναφείς βιομηχανίες [7]. Η αρχή της σχετικής σταθερότητας διατυπώθηκε αρχικά με την από 30 Μαΐου 1980 δήλωση του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική [8] και κατοχυρώθηκε με τον παλαιό κανονισμό 170/83. Το κείμενο των αιτιολογικών σκέψεων 5 έως 7 του κανονισμού αυτού ταυτίζεται προς το κείμενο των αιτιολογικών σκέψεων 12 έως 14 του εφαρμοστέου στα πραγματικά περιστατικά των υπό κρίση υποθέσεων κανονισμού 3760/92 [9] [10].

10. Οι αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 14 του κανονισμού 3760/92 ορίζουν την αρχή της σχετικής σταθερότητας ως εξής:

«Η διατήρηση και η διαχείριση των πόρων πρέπει να συμβάλει στη μεγαλύτερη σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων και πρέπει να εκτιμάται βάσει μιας ενδεικτικής κατανομής, η οποία θα αντανακλά τους προσανατολισμούς του Συμβουλίου.

Εκτός των άλλων, η σταθερότητα αυτή, λαμβανομένης υπόψη της προσωρινότητας των αποθεμάτων από βιολογική άποψη, πρέπει να διασφαλίζει τις ειδικές ανάγκες

5 — Πρβλ. την απόφαση της 16ης Ιουνίου 1987 στην υπόθεση 46/86, Romkes (Συλλογή 1987, σ. 2671, σκέψη 17).

6 — Απόφαση της 13ης Οκτωβρίου 1992 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-63/90 και C-67/90, Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1992, σ. I-5073, σκέψη 28).

7 — Από το «Ψήφισμα της Χάγης» δημοσιεύθηκε μόνο το παράρτημα I και μάλιστα μόλις το 1981. Το κείμενο του παραρτήματος VII παρατίθεται, εντούτοις, στην απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 1998, στην υπόθεση C-4/96, NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation (Συλλογή 1998, σ. I-681, σκέψη 4).

8 — ΕΕ C 158, σ. 2.

9 — Προπαρατεθέντος στο σημείο 6.

10 — Για τις λεπτομέρειες του ιστορικού θεσπίσεως, πρβλ. την ανάλυση του γενικού εισαγγελέα La Pergola στις προτάσεις που ανέπτυξε στις 30 Σεπτεμβρίου 1997 στα πλαίσια της υποθέσεως C-4/96, NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation (Συλλογή 1998, σ. I-681, σημεία 4 έως 20).

των περιοχών, των οποίων οι πληθυσμοί εξαρτώνται κυρίως από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, όπως αποφασίσθηκε από το Συμβούλιο στο ψήφισμά του της 3ης Νοεμβρίου 1976, και ειδικότερα στο παράρτημα VII.

Συνεπώς, η επιδιωκόμενη σχετική σταθερότητα πρέπει να εννοηθεί κατ' αυτήν την έννοια».

2) *Ο καθορισμός των αλιευμάτων και των ποσοστώσεων*

11. Βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 170/83, εκδόθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 172/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί καθορισμού για το 1982, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων που αναπτύσσονται στην αλιευτική ζώνη της Κοινότητας, του συνόλου επιτρεπομένων αλιευμάτων, του μεριδίου της Κοινότητας από αυτά τα αλιεύματα, της κατανομής του μεριδίου αυτού στα κράτη μέλη και των όρων υπό τους οποίους πραγματοποιείται το σύνολο επιτρεπομένων αλιευμάτων [11]. Με τον κανονισμό αυτόν χορηγήθηκαν για πρώτη φορά στα κράτη μέλη συγκεκριμένες ποσοστώσεις για συγκεκριμένα είδη ιχθύων σε συγκεκριμένες ζώνες. Η θεσπισθείσα κλίμακα κατανομής εφαρμόστηκε στη συνέχεια χωρίς τροποποιήσεις [12].

12. Με το άρθρο 161 της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και προσαρμογών των Συνθηκών [13] (στο εξής: Πράξη προσχωρήσεως) χορηγήθηκε στην Ισπανία το 90 % (και στη Γαλλία το 10 %) του TAC γαύρου της ζώνης CIEM VIII. Σύμφωνα με το άρθρο 162 της Πράξεως προσχωρήσεως, η ρύθμιση αυτή έπρεπε να προσαρμοστεί πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1993 κατά τη διαδικασία του άρθρου 43 της Συνθήκης ΕΟΚ. Η προσαρμογή έπρεπε να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1996.

13. Η προσαρμογή αυτή πραγματοποιήθηκε με την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 1275/94 του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, για την προσαρμογή του καθεστώτος που προβλέπεται στα κεφάλαια «Αλιεία» της πράξεως προσχωρήσεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας [14] (στο εξής: κανονισμός 1275/94). Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο θεσπίζει, σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 8 του κανονισμού 3760/92, τα κοινοτικά μέτρα τα οποία καθορίζουν τους όρους προσβάσεως στις ζώνες και τους πόρους που υπόκεινται σε ειδικές ρυθμίσεις δυνάμει του άρθρου 161 της Πράξεως προσχωρήσεως. Κατά την παράγραφο 2, πρέπει να τηρείται η αρχή της σχετικής σταθερότητας.

14. Ο κανονισμός 3760/92 προβλέπει στο άρθρο 4 τα εξής:

«1. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθολογική και υπεύθυνη εκμετάλλευση των

11 – ΕΕ L 24, σ. 30.

12 – Βλ. την ανάλυση του γενικού εισαγγελέα La Pergola στις προτάσεις του στα πλαίσια της υποθέσεως NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 10, σημείο 19), καθώς και την απόφαση στην ίδια υπόθεση (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 7, σκέψη 12).

13 – ΕΕ 1985, L 302, σ. 23.

14 – ΕΕ L 140, σ. 1.

πόρων σε σταθερή βάση το Συμβούλιο, ενεργώντας, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπεται άλλως, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 της συθήκης, θεσπίζει κοινοτικά μέτρα που καθορίζουν τους όρους για την πρόσβαση στα ύδατα και τους πόρους και για την άσκηση των δραστηριοτήτων εκμετάλλευσης. Τα μέτρα αυτά εκπονούνται υπό το φως των διαθέσιμων βιολογικών, κοινωνικοοικονομικών και τεχνικών αναλύσεων, και ιδίως των εκθέσεων που συντάσσει η επιτροπή η οποία προβλέπεται στο άρθρο 16.

2. Οι διατάξεις αυτές μπορούν, ιδίως, να περιλαμβάνουν μέτρα που αποσκοπούν, για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας:

α) στον καθορισμό ζωνών στις οποίες οι αλιευτικές δραστηριότητες απαγορεύονται ή περιορίζονται·

β) στον περιορισμό των ποσοστών εκμετάλλευσης·

γ) στον καθορισμό ποσοτικών ορίων αλιευμάτων·

δ) στον περιορισμό του χρόνου παραμονής στη θάλασσα, λαμβάνοντας, ενδεχομένως, υπόψη τον απομακρυσμένο χαρακτήρα των αλιευτικών υδάτων·

[...]»

Το άρθρο 8 ορίζει τα εξής:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 4, το ποσοστό εκμετάλλευσης μπορεί να ρυθμίζεται με περιορισμό, για τη συγκεκριμένη περίοδο, του όγκου των επιτρεπομένων αλιευμάτων και εάν απαιτείται, της αλιευτικής προσπάθειας. Στις περιπτώσεις στις οποίες δεν ενδείκνυται ο περιορισμός των επιτρεπομένων αλιευμάτων, το ποσοστό εκμετάλλευσης είναι δυνατόν να ρυθμίζεται μόνον με τον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας.

2. [...]

3. [...]

4. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής:

i) καθορίζει για κάθε τύπο αλιείας ή ομάδα τύπων αλιείας, ανά περίπτωση, το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων ή/και της συνολικής επιτρεπόμενης αλιευτικής προσπάθειας, σε πολυετή βάση εάν χρειάζεται. Ο καθορισμός αυτός θα γίνεται με βάση τους στόχους και τις στρατηγικές διαχείρισης όποτε έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 3,

ii) κατανέμει τις αλιευτικές δυνατότητες μεταξύ κρατών μελών με τρόπο που να εξασφαλίζει για κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε συγκεκριμένο απόθεμα. Ωστόσο, κατόπιν αίτησης των άμεσα ενδιαφερομένων κρατών μελών, μπορεί να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη των μικροποσοστώσεων και των τακτικών μεταφορών ποσοστώσεων από το 1983, συνυπολογιζομένης δεόντως της συνολικής ισορροπίας των μεριδίων,

iii) [...]

iv) [...]

v) [...]»

3) *Η ρύθμιση της ανταλλαγής ποσοστώσεων*

15. Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 3760/92 ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μπορούν, αφού ενημερώσουν την Επιτροπή, να ανταλλάσσουν, εν όλω ή εν μέρει, τις διαθέσιμες αλιευτικές δυνατότητες που τους έχουν χορηγηθεί.»

16. Σε συμμόρφωση προς τη διάταξη του άρθρου 3 του κανονισμού 1275/94, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 685/95, της 27ης Μαρτίου 1995, για τη διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευτικούς πόρους της Κοινότητας [15]. Στις αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 3 του κανονισμού αυτού γίνεται μνεία των κανονισμών 3760/92, 1275/94 και της αρχής της σχετικής σταθερότητας.

17. Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 685/95 προβλέπει τα εξής:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 3760/92, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη προβαίνουν σε ανταλλαγή αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα IV σημείο 1.»

Το παράρτημα IV, σημείο 1, ορίζει τα εξής:

«Μέτρα σχετικά με την ανταλλαγή ορισμένων αλιευτικών δυνατοτήτων και τον περιορισμό επιτρεπομένων αλιευμάτων

1. Οι ανταλλαγές αλιευτικών δυνατοτήτων

1.1. Οι ανταλλαγές μεταξύ της Γαλλίας και της Πορτογαλίας μπορούν να ανανεώ-

15 – ΕΕ L 71, σ. 5.

νονται σιωπηρά για την περίοδο 1995 έως 2002, με την επιφύλαξη της δυνατότητας κάθε κράτους μέλους να μεταβάλλει τους όρους κάθε χρόνο κατά τον ετήσιο καθορισμό των TAC και ποσοστώσεων.

Οι ανταλλαγές αυτές αφορούν τα ακόλουθα TAC:

i) αφού καθορισθεί κοινό TAC γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και IX, το 80 % των αλιευτικών δυνατοτήτων της Πορτογαλίας παραχωρείται ετησίως στη Γαλλία, με υποχρέωση να αλιεύεται αποκλειστικά στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γαλλίας·

[...]»

18. Τέσσερις μόλις ημέρες αργότερα, δηλαδή στις 31 Μαρτίου 1995, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 746/95, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 3362/94 [16] περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων (TAC) για το 1995, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται [17]. Με τη νομική αυτή πράξη παρασχέθηκε για πρώτη φορά στην Πορτογαλία η δυνατότητα να αλιεύει εντός της ζώνης CIEM VIII ορισμένο τμήμα της ποσοστώσεως αλιείας γαύρου που της είχε χορηγηθεί για τη ζώνη CIEM XI.

4) *Οι προσβαλλόμενες στις υπό κρίση υποθέσεις νομικές πράξεις*

19. Η Ισπανία ζήτησε τον έλεγχο της νομιμότητας των κανονισμών 746/95 και 685/95 στην υπόθεση C-179/95. Με την απόφασή του της 5ης Οκτωβρίου 1999 το Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή. Έκρινε ότι οι δύο προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν παραβιάζουν την αρχή της σχετικής σταθερότητας και την υποχρέωση προβλέψεως ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των ζώντων αλιευτικών πόρων [18].

20. Βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 3760/92 εκδόθηκαν και οι προσβαλλόμενοι στις υπό κρίση υποθέσεις κανονισμοί. Πρόκειται για τις εξής νομικές πράξεις:

— κανονισμός (ΕΚ) 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων,

16 — ΕΕ L 363, σ. 1.
17 — ΕΕ L 74, σ. 1.
18 — Προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 2.

των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996 [19] (στο εξής: κανονισμός 3074/95),

— κανονισμός (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1997 [20] (στο εξής: κανονισμός 390/97),

— κανονισμός (ΕΚ) 45/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1998 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται [21] (στο εξής: κανονισμός 45/98),

— κανονισμός (ΕΚ) 48/1999 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1998, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1999 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται [22] (στο εξής: κανονισμός 48/1999),

— κανονισμός (ΕΚ) 2742/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, περί καθορισμού, για το 2000, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, και περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 66/98 [23] (στο εξής: κανονισμός 2742/1999), και

— κανονισμός (ΕΚ) 2848/2000 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2000, περί καθορισμού, για το 2001, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων [24] (στο εξής: κανονισμός 2848/2000).

21. Οι κανονισμοί αυτοί καθόρισαν τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα για τα έτη 1996 έως 2001. Στο παράρτημα του κανονισμού 3074/95, στα παραρτήματα I των κανονισμών 390/97, 45/98 και 48/1999, καθώς και στα παραρτήματα I D των κανονισμών 2742/1999 και 2848/2000 καθορίστηκε χωριστό TAC γαύρων τόσο για τη ζώνη CIEM VIII όσο και για τη ζώνη CIEM IX. Στη ζώνη VIII το 90 % του διαθεσίμου TAC χορηγήθηκε στην Ισπανία και το υπόλοιπο 10 % στη Γαλλία. Στη ζώνη IX, το 48 % του διαθεσίμου TAC εχορηγείτο σταθερώς στην Ισπανία και

19 – ΕΕ L 330, σ. 1.
20 – ΕΕ L 66, σ. 1.
21 – ΕΕ L 12, σ. 1.
22 – ΕΕ L 13, σ. 1.
23 – ΕΕ L 341, σ. 1.
24 – ΕΕ L 334, σ. 1.

το 52 % στην Πορτογαλία. Σύμφωνα με τη σημείωση 3 [25] και 2 [26], από το εν λόγω ποσοστό του 52 % μπορούσαν να αλιεύονται εντός της ζώνης CIEM VIII, στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γαλλίας, κατά τα έτη 1996 έως 1999 5 008 τόνοι [27], το 2000 3 000 τόνοι συνολικά [28] και το 2001 το 80 % συνολικά των 5 220 τόνων, δηλαδή 4 176 τόνοι [29].

22. Τα έτη 1996 έως 1999 καθορίστηκε ένα προληπτικό TAC για αμφότερες τις ζώνες. Το 2000 και το 2001 καθορίστηκε ένα αναλυτικό TAC για τη ζώνη CIEM VIII και ένα προληπτικό TAC για τη ζώνη CIEM IX. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 847/96 του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 1996, που αφορά τη θέσπιση συμπληρωματικών όρων για την ετήσια διαχείριση των TAC και των ποσοστώσεων [30], «τα προληπτικά TAC εφαρμόζονται σε αποθέματα για τα οποία δεν υπάρχει επιστημονική εκτίμηση των αλιευτικών δυνατοτήτων για το συγκεκριμένο έτος για το οποίο πρέπει να καθοριστούν τα TAC. Άλλως, εφαρμόζονται αναλυτικά TAC.»

23. Το TAC της ζώνης CIEM VIII ανερχόταν πάντοτε σε 33 000 τόνους. Πάντως, για το έτος 2000, καθορίστηκε αρχικώς, βάσει επιστημονικών γνωματεύσεων, ένα TAC ύψους μόνον 16 000 τόνων, το οποίο, εντούτοις, τον Ιούνιο του 2000 ανήλθε εκ νέου, βάσει νεοτέρων επιστημονικών εκτιμήσεων, στους 33 000 τόνους [31].

24. Εντός της ζώνης CIEM IX το TAC καθορίστηκε από το 1996 έως το 1998 στους 12 000 τόνους, το 1999 στους 13 000 τόνους και τα έτη 2000 και 2001 στους 10 000 τόνους.

IIII — Τα αιτήματα των διαδίκων

25. Η Ισπανία ζητεί από το Δικαστήριο:

1) — στην υπόθεση C-61/96, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος του κανονισμού 3074/95,

— στην υπόθεση C-132/97, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος [32] του κανονισμού 390/97,

25 — Κανονισμοί 3074/95, 390/97 και 45/98.

26 — Κανονισμοί 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000.

27 — Κανονισμοί 3074/95, 390/97, 45/98 και 48/1999.

28 — Κανονισμός 2742/1999. Η ποσόστωση της Πορτογαλίας ανερχόταν σε 5 220 τόνους.

29 — Κανονισμός 2848/2000. Η ποσόστωση της Πορτογαλίας ανερχόταν σε 5 220 τόνους. Σε αντιδιαστολή προς τα προηγούμενα έτη, ο κανονισμός προβλέπει ότι το 80 % της ποσοστώσεως αυτής μπορεί να αλιεύεται εντός της ζώνης VIII. Το ποσοστό αυτό αντιστοιχεί σε 4 176 τόνους.

30 — ΕΕ L 115, σ. 3.

31 — Κανονισμός (ΕΚ) 1446/2000 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2000, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2742/1999 περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων (ΕΕ L 163, σ. 3).

32 — Ακριβέστερα, πρέπει να διαβαστεί «του παραρτήματος Ι», διότι ο κανονισμός 390/97 έχει πλείονα παραρτήματα.

— στην υπόθεση C-45/98, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού 45/98,

— στην υπόθεση C-27/99, την ακύρωση του αφορώντος τον γαύρο σημείου του παραρτήματος I του κανονισμού 48/1999,

— στην υπόθεση C-81/00, την ακύρωση της σημειώσεως 2 σχετικά με το απόθεμα «Γαύρος, ζώνες IX, X, Copace 34.1.1» του παραρτήματος I D του κανονισμού 2742/1999, και

— στην υπόθεση C-22/01, την ακύρωση της σημειώσεως 2 σχετικά με το απόθεμα «Γαύρος, ζώνες IX, X, Copace 34.1.1» (κοινοτικά ύδατα) του παραρτήματος I D του κανονισμού 2848/2000,

2) σε όλες τις υποθέσεις να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

26. Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες,

2) επικουρικώς, να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες,

3) στις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01, να επιβεβαιώσει τις αρχές στις οποίες στηρίζεται η απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 1999, στην υπόθεση C-179/95 (Βασίλειο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου) και οι οποίες επιβεβαιώνουν τη νομιμότητα της ανταλλαγής ποσοστώσεων μεταξύ της Πορτογαλίας και της Γαλλίας που πραγματοποιήθηκε το 1995,

4) σε όλες τις υποθέσεις, να καταδικάσει την Ισπανία στα δικαστικά έξοδα.

27. Η Επιτροπή, η οποία παρενέβη στις υπό κρίση υποθέσεις, εξαιρουμένης της υποθέσεως C-22/01, υπέρ του Συμβουλίου, ζητεί, στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99 και C-81/00, από το Δικαστήριο:

1) να απορρίψει τις προσφυγές ως απαράδεκτες,

2) επικουρικώς, να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες,

3) να καταδικάσει την Ισπανία στα δικαστικά έξοδα.

IV — Ισχυρισμοί των διαδίκων και εκτίμηση

Α — *Το παραδεκτό των προσφυγών*

1) Ισχυρισμοί των διαδίκων

28. Το Συμβούλιο φρονεί ότι οι προσφυγές που ασκήθηκαν στα πλαίσια των υποθέσεων C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 είναι απαράδεκτες. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Συμβούλιο διεύρυνε την αιτίαση αυτή ώστε να περιλάβει και τις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01, των οποίων το παραδεκτό δεν είχε αμφισβητηθεί στα πλαίσια της έγγραφης διαδικασίας.

29. Κατά το Συμβούλιο, οι προσφυγές αφορούν τους ίδιους διαδίκους, επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό και στηρίζονται στους ίδιους λόγους όπως η προσφυγή στην υπόθεση C-179/95. Είναι όμοιες με την υπόθεση C-179/95, στο μέτρο που η διάταξη σχετικά με την αλιεία σαρδέλας στη ζώνη CIEM VIII, που περιλαμβάνεται στα παραρτήματα των προσβαλλομένων κανονισμών, είναι όμοια με τη διάταξη του κανονισμού 746/95, συμπεριλαμβανομένης της αμφιλεγόμενης σημειώσεως 3, την οποία το Δικαστήριο, με την απόφασή του της 5ης Οκτωβρίου 1999, έκρινε νόμιμη. Κατά συνέπεια, το δεδικασμένο της αποφάσεως στην υπόθεση C-179/95 καθιστά απαράδεκτες τις προσφυγές. Η άποψη ότι οι υποθέσεις έχουν το ίδιο αντικείμενο επιρρωννύεται από τις διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου, της 3ης Μαΐου 1996, της 15ης Μαΐου 1997, της 16ης Μαρτίου 1998 και της 8ης Μαρτίου 1999, με τις οποίες ανεστάλη η διαδικασία στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99 μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της υποθέσεως C-179/95.

30. Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι οι προσφυγές αυτές είναι απαράδεκτες. Η Ισπανία βάλλει μόνον κατά του ετησίου καθορισμού των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων. Ο καθορισμός αυτός όμως αποτελεί απλώς επιβεβαίωση της ανταλλαγής ποσοστώσεων που καθιερώθηκε με τον κανονισμό 685/95. Η νομιμότητα της ανταλλαγής αυτής αναγνωρίστηκε με την απόφαση στην υπόθεση C-179/95. Κατά την Επιτροπή, μόνον ο κανονισμός 685/95 και το παράρτημά του IV, σημείο 1, 1.1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο i, τελευταίο τμήμα, της φράσεως παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα. Με τον κανονισμό αυτόν και μόνον αποφασίστηκε η κοινή διαχείριση των αποθεμάτων γαύρου στις ζώνες CIEM VIII και IX, καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής, η έκταση και η χρονική διάρκεια της ανταλλαγής ποσοστώσεων μεταξύ της Γαλλίας και της Πορτογαλίας. Οι μεταγενέστεροι κανονισμοί, οι οποίοι καθόρισαν τα ετήσια επιτρεπόμενα συνολικά αλιεύματα, περιορίστηκαν να επιβεβαιώσουν την εφαρμογή της γενικής διαχειρίσεως των αποθεμάτων γαύρου, καθώς και της ανταλλαγής ποσοστώσεων και να υπολογίσουν σε τόνους τα ποσοστά που είχαν ήδη καθοριστεί με τον κανονισμό 685/95. Οι προσβαλλόμενες διατάξεις διευκρινίζουν τη λογική συνέπεια του κανονισμού 685/95, χωρίς να προσθέτουν νέα στοιχεία. Επί του ζητήματος της νομιμότητας του κανονισμού αυτού, ιδίως επί της συμβατότητάς του με την αρχή της σχετικής σταθερότητας, αποφάνθηκε το Δικαστήριο με την απόφαση στην υπόθεση C-179/95 που έχει ισχύ δεδικασμένου.

31. Η Ισπανική Κυβέρνηση, αντιθέτως, θεωρεί ότι οι προσφυγές είναι παραδεκτές. Υποστηρίζει ότι η απόφαση στην υπόθεση C-179/95 δεν έλυσε οριστικά το ζήτημα της παραβιάσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Άλλωστε, οι υποθέσεις αφορούν τους κανονισμούς 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000, οι οποίοι δεν ήσαν αντικείμενο της υποθέσεως C-179/95. Η συνέπεια της κηρύξεως των υπό κρίση προσφυγών απαραδέκτων θα ήταν η άρνηση του δικαστικού ελέγχου νομικής διατάξεως η οποία έχει συγκεκριμένο, χρονικά περιορισμένο πεδίο εφαρμογής, με το αιτιολογικό ότι μια άλλη διάταξη με ανάλογο περιεχόμενο, η οποία όμως έχει διαφορετικό χρονικό πεδίο εφαρμογής, κρίθηκε νόμιμη. Επιπλέον, η απόρριψη των προσφυγών ως απαραδέκτων θα έθιγε την προσφεύγουσα υπό την ιδιότητά της του προνομούχου προσφεύγοντος. Το άρθρο 230 ΕΚ εξαρτά το παραδεκτό της προσφυγής της από τη μοναδική προϋπόθεση της τηρήσεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής.

2) Εκτίμηση

32. Κατά πάγια νομολογία, η ισχύς του δεδικασμένου μιας αποφάσεως μπορεί να εμποδίσει το παραδεκτό μιας προσφυγής μόνον αν οι δύο αυτές προσφυγές φέρουν αντιμετώπους τους ίδιους διαδίκους, αφορούν το ίδιο αντικείμενο και στηρίζονται στην ίδια αιτία [33].

33. Οι υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 και C-22/01 αφορούν τους ίδιους διαδίκους όπως η υπόθεση C-179/95, δηλαδή πρόκειται για προσφυγές της Ισπανίας κατά του Συμβουλίου. Οι προσφυγές στηρίζονται επίσης στην ίδια αιτία. Μετά τη μερική παραίτηση της Ισπανίας από τις προσφυγές, με έγγραφο της 14ης Οκτωβρίου 1999, οι προσφυγές αφορούν τη συμβατότητα των προσβαλλομένων κανονισμών με την αρχή της σχετικής σταθερότητας. Η προσφυγή στην υπόθεση C-179/95 στηρίχθηκε, μεταξύ άλλων, και σ' αυτόν τον λόγο ακυρώσεως. Ανακύπτει το ζήτημα κατά πόσον οι προσφυγές έχουν το ίδιο αντικείμενο με την προσφυγή στην υπόθεση C-179/95.

34. Κάθε προσφυγή βάλλει κατά διαφορετικού κανονισμού και ζητεί την ακύρωσή του, στο μέτρο που ρυθμίζει την αλιεία γαύρου στη ζώνη CIEM VIII. Εκάστη των νομικών αυτών πράξεων έχει διαφορετική χρονική ισχύ. Αφορούν διαδοχικώς τα έτη 1996 έως 2000. Η προσφυγή στην υπόθεση C-179/95 αφορούσε κανονισμό που εκδόθηκε για το έτος 1995. Επειδή, κατά πάγια νομολογία, το αντικείμενο της διαφοράς προσδιορίζεται, κατ' ουσίαν, από την προσβαλλόμενη νομική πράξη [34] και οι υπό κρίση προσφυγές βάλλουν κατά διαφορετικών νομικών πράξεων, σοβαροί λόγοι συνηγορούν υπέρ της απόψεως να κριθούν παραδεκτές.

35. Το Συμβούλιο προχωρεί περαιτέρω στην επιχειρηματολογία του. Δεν στηρίζεται μόνο στην εκάστοτε προσβαλλομένη νομική πρά-

33 – Αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 1985 στις υποθέσεις 172/83 και 226/83, Hoogovens Groep κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 2831, σκέψη 9)· της 1ης Απριλίου 1987 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 159/84, 267/84, 12/85 και 264/85, Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 1579, σκέψη 3), και της 22ας Σεπτεμβρίου 1988 στις υποθέσεις 358/85 και 51/86, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 4821, σκέψη 12)· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 1990 στην υπόθεση T-28/89, Maindiaux κ.λπ. κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. II-59, σκέψη 23), και της 12ης Δεκεμβρίου 1996 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-177/94 και T-377/94, Altmann κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-2041, σκέψη 50).

34 – Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1996, στην υπόθεση T-162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-427, σκέψεις 37 έως 39), και διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 1996 στην υπόθεση T-26/96, Lopes κατά Δικαστηρίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-487 και II-1357, σκέψεις 14 έως 16).

ξη, αλλά και στο περιεχόμενό της. Επειδή η προσβαλλόμενη διάταξη σχετικά με την αλιεία γαύρου στη ζώνη CIEM VIII που περιλαμβάνεται στους κανονισμούς 3074/95, 45/98, 48/1999 και 2742/1999 είναι όμοια με τη διάταξη του κανονισμού 746/95, φρονεί ότι οι προσφυγές είναι απαράδεκτες.

36. Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίσταωση ότι με τον κανονισμό 48/1999 καθορίστηκε για τη ζώνη CIEM IX ένα TAC ύψους 13 000 τόνων, επομένως κατά 1 000 τόνους ανώτερο από το TAC των προηγουμένων ετών. Το 2000 και το 2001 καθορίστηκαν επίσης αριθμοί διαφορετικοί από αυτόν που ίσχυσε για το 1995. Ο κανονισμός 2742/1999 καθόρισε για τη ζώνη CIEM VIII TAC ύψους 16 000 τόνων, το οποίο ανήλθε, με τον κανονισμό 1446/2000 [35], στους 33 000 τόνους. Πρόκειται, για πρώτη φορά, για αναλυτικό TAC, ως προς το οποίο κρίθηκε ότι δεν έχουν εφαρμογή τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού 847/96 του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 1996, που αφορά τη θέσπιση συμπληρωματικών όρων για την ετήσια διαχείριση των TAC και των ποσοστώσεων [36], ενώ, αντιθέτως, κρίθηκε ότι έχει εφαρμογή το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού. Για τη ζώνη CIEM IX καθορίστηκε TAC ύψους 10 000 τόνων, από το οποίο οι 5 220 τόνοι χορηγήθηκαν στην Πορτογαλία. 3 000 τόνοι από τον όγκο αυτό μπορούσαν να αλιεύονται εντός της ζώνης CIEM VIII στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία της Γαλλίας, επομένως ποσοστό μικρότερο του 80 %. Και ως προς το σημείο αυτό υπάρχει διαφορετική ρύθμιση σε σχέση με τα προηγούμενα έτη. Με τον κανονισμό 2848/2000 καθορίστηκε εκ νέου TAC 33 000 τόνων για τη ζώνη CIEM VIII, πάντοτε ως αναλυτικό TAC. Για τη ζώνη CIEM IX καθορίστηκαν 10 000 τόνοι, από τους οποίους οι 5 220 τόνοι χορηγήθηκαν στην Πορτογαλία. Για πρώτη φορά ορίστηκε ότι το 80 % από τον όγκο αυτόν μπορούσε να αλιεύεται στη ζώνη CIEM VIII στα ύδατα που ανήκουν στην κυριαρχία της Γαλλίας. Επομένως, αναφέρθηκε για πρώτη φορά ποσοστό, όπως προβλέπει η ανταλλαγή ποσοστώσεων, και καμία ένδειξη σε τόνους. Όπως προκύπτει από τα παραδείγματα αυτά, είναι μάλλον τυχαίο το γεγονός ότι οι αριθμοί είναι οι ίδιοι για τα έτη 1995 έως 1999.

37. Η απόφαση περί του παραδεκτού των προσφυγών δεν μπορεί να εξαρτάται από το γεγονός ότι για τα έτη 1996 έως 1999 θεσπίστηκε όμοια ρύθμιση με αυτή που ίσχυσε για το 1995, χωρίς αυτό να επιβάλλεται από νομικούς λόγους. Από τους κανονισμούς που εκδόθηκαν για τα έτη 2000 και 2001 προκύπτει ότι επρόκειτο κάθε φορά για νέα ρύθμιση που θεσπιζόταν για ορισμένο χρονικό διάστημα και ήταν ανεξάρτητη από τις ρυθμίσεις που είχαν θεσπιστεί τα προηγούμενα έτη. Τούτο συνηγορεί υπέρ της απόψεως ότι οι προσφυγές έχουν διαφορετικά αντικείμενα και, κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθούν παραδεκτές.

38. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η ανταλλαγή ποσοστώσεων μεταξύ της Πορτογαλίας και της Γαλλίας είχε προβλεφθεί ήδη με τον κανονισμό 685/95. Ο κανονισμός αυτός ορίζει ότι «μπορεί να ανανεώνεται σιωπηρά [...] για την περίοδος 1995 έως 2002». Ανακύπτει το ερώτημα αν για τον λόγο αυτόν οι κανονισμοί 764/95, 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000 καθίστανται ταυτόσημες ρυθμίσεις.

35 — ΕΕ L 163, σ. 3.

36 — ΕΕ L 115, σ. 3.

39. Η άποψη αυτή δύσκολα συμβιβάζεται με το γράμμα του κανονισμού 685/95. Πράγματι, ο κανονισμός αυτός παρέχει μόνο στη Γαλλία και την Πορτογαλία τη δυνατότητα να τροποποιήσουν τους όρους της ανταλλαγής ποσοστώσεων κατά τον ετήσιο καθορισμό των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων και των ποσοστώσεων. Ο κανονισμός 685/95 εξαρτά ρητώς την ανταλλαγή από την επιφύλαξη της ετήσιας ανανεώσεως και, ενδεχομένως, προσαρμογής. Επομένως, στα πλαίσια της διατάξεως αυτής θεωρείται δεδομένο ότι κάθε χρόνο θεσπίζεται νέα ρύθμιση. Τούτο συνηγορεί επίσης υπέρ του παραδεκτού των προσφυγών.

40. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να γίνει δεκτή η άποψη της Επιτροπής ότι η ανταλλαγή ποσοστώσεων ρυθμίστηκε ήδη, κατ' αρχήν, με τον κανονισμό 685/95. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι κανονισμοί 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999 και 2742/1999 επιβεβαιώνουν απλώς την ανταλλαγή ποσοστώσεων που συνομολογήθηκε με τον κανονισμό 685/95 και κρίθηκε νόμιμη με την απόφαση στην υπόθεση C-179/95.

41. Παρατηρείται, εντούτοις, ότι η Ισπανία, με τις προσφυγές στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 και C-22/01, δεν αμφισβητεί πλέον τη νομιμότητα του κανονισμού 685/95, σε αντιδιαστολή προς την προσφυγή στην υπόθεση C-179/95. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχει, ως προς το σημείο αυτό, διασταύρωση ή, ακόμη λιγότερο, ταυτότητα αντικειμένου των προσφυγών.

42. Η επιχειρηματολογία της Επιτροπής στηρίζεται στην άποψη ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999 και 2742/1999 δεν έχουν αυτόνομο κανονιστικό περιεχόμενο. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι κανονισμοί αυτοί είναι, όσον αφορά την κοινοτική διαχείριση των αποθεμάτων γαύρου και την ανταλλαγή ποσοστώσεων, βεβαιωτικές πράξεις του κανονισμού 685/95.

43. Στην άποψη αυτή πρέπει, εντούτοις, να αντιταχθεί ότι το κανονισμός 685/95 δεν περιέχει πλήρη ρύθμιση. Αντιθέτως, η ρύθμιση αυτή πρέπει να συμπληρωθεί. Κατ' αρχάς, ο κανονισμός χορηγεί στη Γαλλία και στην Πορτογαλία μόνον την εξουσία να ανανεώνουν τις ανταλλαγές ποσοστώσεων. Δεν προβλέπει ανταλλαγή ούτε ρυθμίζει το ζήτημα κατά πόσον έλαβε χώρα η επιτρεπόμενη ανανέωση. Η ρύθμιση αμφοτέρων των σημείων ανατίθεται σε άλλες διατάξεις. Η εν προκειμένω επίδικη ανταλλαγή ποσοστώσεων μεταξύ της Πορτογαλίας και της Γαλλίας στηρίζεται σε συμφωνία που συνήφθη στο πλαίσιο της συνεδριάσεως του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994. Τούτο προκύπτει από την τρίτη και την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 746/95. Η εγκριθείσα με τον κανονισμό 746/95 «ανανέωση» της ανταλλαγής αυτής πραγματοποιήθηκε για το έτος 1995 στο παράρτημα Ι του κανονισμού 685/95. Όσον αφορά το είδος «γαύρος», για τη ζώνη IX, × Copace 34.1.1 προστέθηκε η επίδικη σημείωση 3, κατά την οποία μέχρι 5 008 τόνοι από τους 6 260 τόνους του προληπτικού TAC της ζώνης αυτής που χορηγήθηκαν στην Πορτογαλία μπορούν να αλιεύονται εντός της ζώνης CIEM VIII στα ύδατα που ανήκουν στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Γαλλίας. Άλλωστε, η ρύθμιση που περιλαμβάνεται στον κανονισμό 685/95 είναι ελλιπής και στο μέτρο που η επίμαχη ανταλλαγή ποσοστώσεων υπόκειται στην αναβλητική αίρεση ότι θα καθοριστεί

κοινό TAC γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και IX («αφού καθοριστεί κοινό TAC γαύρου»). Επομένως, ούτε η κοινή διαχείριση των αποθεμάτων γαύρου στις ζώνες CIEM VIII και IX ρυθμίστηκε πλήρως στον κανονισμό 685/95. Και ως προς το σημείο αυτό γίνεται παραπομπή σε μεταγενέστερη ρύθμιση.

44. Λαμβανομένης υπόψη της ελλείψεως πληρότητας της ρυθμίσεως του κανονισμού 685/95, οι κανονισμοί 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000 αποκτούν πολλαπλώς κανονιστικό περιεχόμενο. Καθορίζουν το ύψος των TAC για την εκάστοτε ζώνη CIEM και το εκάστοτε είδος ιχθύος, καθώς και την κατανομή τους σε ποσοστώσεις μεταξύ των κρατών μελών. Περαιτέρω, με τους κανονισμούς αυτούς θεσπίζεται η προσβαλλόμενη από την Ισπανία διάταξη, κατά την οποία ορισμένο μέρος του όγκου των αλιευμάτων που χορηγήθηκε στην Πορτογαλία ενός της ζώνης CIEM IX μπορεί να αλιεύεται εντός της ζώνης CIEM VIII στα ύδατα που ανήκουν στην κυριότητα ή στη δικαιοδοσία της Γαλλίας. Το ζήτημα κατά πόσον η ρύθμιση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως καθορισμός κοινού TAC γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και IX και κατά πόσον πληρούται με τον τρόπο αυτόν ο όρος που τέθηκε με τον κανονισμό 685/95 αφορά το βάσιμο των προσφυγών. Για τον έλεγχο του παραδεκτού των προσφυγών αυτών αρκεί η διαπίστωση ότι τα ανωτέρω αποτελούν τα πραγματικά περιστατικά κατά των οποίων βάλλει η Ισπανία με τις διάφορες προσφυγές της. Τα περιστατικά αυτά ρυθμίζονται εκ νέου κάθε χρόνο με τον καθορισμό των αντιστοίχων TAC και την παρεχόμενη στην Πορτογαλία εξουσιοδότηση να αλιεύει εντός της ζώνης VIII ορισμένο μέρος του εν λόγω TAC, το οποίο της χορηγήθηκε εντός της ζώνης IX.

45. Η ανταλλαγή ποσοστώσεων δεν ρυθμίζεται ρητώς με τους εν λόγω ετησίους κανονισμούς. Το γεγονός όμως ότι η σχετική διάταξη επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο θα μπορούσε να συνιστά απόδειξη για τη σιωπηρή ανανέωση της ανταλλαγής ποσοστώσεων, της οποίας γίνεται μνεία στον κανονισμό 685/95.

46. Η ρύθμιση που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV του κανονισμού 685/95 αποκτά πλήρες περιεχόμενο μόνον από κοινού με τις εν λόγω ετήσιες εξειδικεύσεις. Το στοιχείο αυτό συνηγορεί επίσης υπέρ του παραδεκτού των προσφυγών.

47. Οι προηγούμενες σκέψεις οδηγούν στο ερώτημα κατά πόσον πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανωτέρω περιγραφείσα σχέση μεταξύ του περιεχομένου των κανονισμών 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000 και του περιεχομένου του κανονισμού 685/95. Πράγματι, κατά τη νομολογία, το δεδικασμένο εκτείνεται στα πραγματικά και νομικά ζητήματα τα οποία αποτέλεσαν όντως ή κατ' ανάγκη αντικείμενο της σχετικής δικαστικής αποφάσεως [37]. Επομένως, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το ζήτημα της συμβατότητας του κανονισμού 685/95 προς το κοινοτικό δίκαιο κρίθηκε με την απόφαση στην υπόθεση C-179/95 που έχει ισχύ δεδικασμένου.

48. Πάντως, στα πλαίσια των υπό κρίση υποθέσεων, η Ισπανία δεν βάλλει κατά του

37 — Απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 1991, C-281/89, Ιταλία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1991, σ. I-347).

κανονισμού 685/95, σε αντιδιαστολή προς την υπόθεση C-179/95. Κατά συνέπεια, το δεδικασμένο της αποφάσεως στην υπόθεση C-179/95 δεν εμποδίζει το παραδεκτό των προσφυγών στις υπό κρίση υποθέσεις. Εν πάση περιπτώσει, η προαναφερθείσα απόφαση πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την εξέταση του βασίμου των υπό κρίση προσφυγών, στο μέτρο που αφορούν το περιεχόμενο του κανονισμού 685/95.

49. Συνοψίζοντας, επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι οι προσφυγές στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 και C-22/01 δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο με την προσφυγή στην υπόθεση C-179/95. Κατά συνέπεια, το δεδικασμένο της αποφάσεως στην υπόθεση C-179/95 δεν εμποδίζει το παραδεκτό τους.

B — *Το βάσιμο των προσφυγών*

1) Η τήρηση της αρχής της σχετικής σταθερότητας

50. Στο πλαίσιο του ελέγχου του βασίμου των προσφυγών πρέπει, κατ' αρχάς, να εξετασθεί ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας και προβάλλεται σε όλες τις υποθέσεις.

α) Οι ισχυρισμοί των διαδίκων

51. Η Ισπανία φρονεί ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί είχαν ως συνέπεια τη χορήγηση στην Πορτογαλία μιας — ανταλλάξιμης — ποσοστώσεως γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII, παρά το γεγονός ότι το εν λόγω κράτος μέλος ουδέποτε είχε ποσοστώσεις στη ζώνη αυτή. Τούτο συνιστά παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας, βάσει της οποίας το Συμβούλιο όφειλε να διατηρήσει, κατά την κατανομή των ποσοστώσεων αλιευμάτων εντός της ζώνης CIEM VIII, τα ποσοστά που καθορίστηκαν για την Ισπανία και για τη Γαλία, μεταξύ των οποίων ήταν ανέκαθεν κατανεμημένο το απόθεμα γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII, δηλαδή όφειλε να χορηγήσει το 90 % του TAC στην Ισπανία και το 10 % του TAC στη Γαλλία.

52. Το Συμβούλιο θεωρεί ότι δεν υπήρξε παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Επισημαίνει ότι υπήρξαν και άλλες περιπτώσεις κατά τις οποίες παρασχέθηκε στα κράτη μέλη η δυνατότητα να αλιεύουν ορισμένες ποσοστώσεις σε ζώνες που συνορεύουν με τις ζώνες για τις οποίες χορηγήθηκαν οι ποσοστώσεις αυτές, προκειμένου να εξασφαλιστεί η καλύτερη χρήση των ποσοστώσεων. Η ίδια η Ισπανία επωφελήθηκε από την εν λόγω δυνατότητα ανταλλαγής για τα είδη ιχθύος «λεπιδωτή γλώσσα» και «βατραχόψαρο» μεταξύ των ζωνών VI και VII.

53. Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει ότι τα αποθέματα γαύρου στις ζώνες CIEM VIII και IX

αποτελούν δύο διαφορετικά μεταξύ τους, από λογικής απόψεως, αποθέματα. Εντούτοις, θεωρεί ότι δεν ήταν αναγκαίο να καθοριστούν δύο TAC, όπως όντως συνέβη, δεδομένου ότι τα δύο αποθέματα δεν απειλούνταν και, κατά τα έτη 1996 έως 1999, είχαν καθοριστεί μόνον προληπτικά TAC. Από νομικής απόψεως, τίποτε δεν απαγόρευε την κοινή διαχείριση των δύο αυτών TAC. Εξ αιτίας της διατάξεως του άρθρου 161 της Πράξεως προσχωρήσεως και μόνον καθορίστηκαν δύο TAC για τις ζώνες CIEM VIII και IX.

54. Το Συμβούλιο εκτιμά ότι με τον καθορισμό χωριστού TAC για τη ζώνη CIEM VIII και με την απονομή του 90 % του εν λόγω TAC στην Ισπανία τήρησε τη διάταξη του άρθρου 161 της Πράξεως προσχωρήσεως και την αρχή της σχετικής σταθερότητας. Στο μέτρο που επέτρεψε στην Πορτογαλία να αλιεύει εντός της ζώνης CIEM VIII ένα μέρος της ποσοστώσεως που της χορηγήθηκε για τη ζώνη IX και να ανταλλάσσει την ποσόστωση αυτή με τη Γαλλία, άσκησε απλώς τη διακριτική του ευχέρεια, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της εντάξεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στην κοινή αλιευτική πολιτική.

55. Το Συμβούλιο παρατηρεί άλλωστε ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, σημείο ii, του κανονισμού 3760/92, η αρχή της σχετικής σταθερότητας παρέχει τη δυνατότητα τροποποιήσεως του όγκου των αλιευμάτων, ιδίως και υπό τη μορφή ανταλλαγής ποσοστώσεων, όπως αυτή εφαρμόζεται από το 1983. Το Συμβούλιο φρονεί ότι ο όρος της τηρήσεως συνολικά ισόρροπης κατανομής πληρούται στην περίπτωση της μεταφοράς των ποσοστώσεων της Πορτογαλίας. Αναφέρεται συναφώς σε μια πρόσθεση των όγκων αλιευμάτων που έχουν κατανεμηθεί εντός των ζωνών CIEM VIII και IX.

56. Η Επιτροπή θεωρεί ομοίως ότι δεν συντρέχει παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Τα δύο TAC για τις ζώνες CIEM VIII και IX υπόκεινται σε κοινή διαχείριση. Τούτο όμως ουδόλως μετέβαλε την κατανομή των ποσοστώσεων των οικείων κρατών μελών, δηλαδή της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και της Γαλλίας. Η Επιτροπή λαμβάνει επίσης ως αφετηρία του συλλογισμού της την αρχή ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το σύνολο των ποσοστώσεων που χορηγήθηκαν για αμφότερες τις ζώνες.

57. Κατά την Επιτροπή, η ανταλλαγή ποσοστώσεων κατά της οποίας βάλλει η Ισπανία επιτρέπεται ρητώς βάσει των διατάξεων των άρθρων 8 και 9 του κανονισμού 3760/92. Με την κοινή διαχείριση των δύο TAC επιτυγχάνεται και μια συνολικώς ισόρροπη κατανομή.

58. Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι η έκδοση του κανονισμού 685/95 συνιστά άμβλυνση της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Το Συμβούλιο έκανε συναφώς χρήση της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει στο πλαίσιο των αποφάσεων στον τομέα της γεωργικής πολιτικής.

β) Εκτίμηση

59. Στα πλαίσια αυτού του λόγου ακυρώσεως ανακύπτει το ερώτημα αν η αρχή της σχετικής σταθερότητας παραβιάστηκε επειδή οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000 εξουσιοδότησαν την Πορτογαλία να αλιεύει εντός της ζώνης CIEM VIII ένα μέρος της ποσοστώσεως γαύρου που της χορηγήθηκε εντός της ζώνης CIEM IX.

60. Η αρχή της σχετικής σταθερότητας εξασφαλίζει στα κράτη μέλη σταθερό ποσοστό των αλιευτικών δυνατοτήτων για τα είδη ιχθύων που μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο [38]. Η αρχή αυτή αφορά τους ιχθύς ορισμένου είδους που βρίσκονται σε δεδομένη γεωγραφική ζώνη [39]. Όπως αναφέρθηκε ήδη στο πλαίσιο της εκθέσεως του νομικού πλαισίου, η αρχή αυτή ανάγεται στο παράρτημα VII του «Ψηφίσματος της Χάγης» της 3ης Νοεμβρίου 1976. Η αρχή της σχετικής σταθερότητας διατυπώθηκε αρχικά στην από 30 Μαΐου 1980 δήλωση του Συμβουλίου σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική [40] και κατοχυρώθηκε με τον κανονισμό 170/83, στη συνέχεια δε, με τον κανονισμό 3760/92 [41] [42].

61. Από τον ορισμό που περιλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 14 του κανονισμού 3760/92 καθίσταται σαφές ότι η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων στα πλαίσια της κοινοτικής αλιευτικής πολιτικής στηρίζεται σε τρία κριτήρια: στην έκταση της παραδοσιακής αλιευτικής δραστηριότητας, στις ειδικές ανάγκες των περιοχών των οποίων οι πληθυσμοί εξαρτώνται κυρίως από την αλιεία και τις συναφείς δραστηριότητες, καθώς και, πρωτίστως, από την εκάστοτε βιολογική κατάσταση των αποθεμάτων.

62. Η σταθερότητα είναι σχετική, εφόσον εξασφαλίζει μόνον αξίωση για ένα ποσοστό των διαθεσίμων TAC, όχι όμως και αξίωση για ορισμένο όγκο αλιευμάτων [43]. Αντιθέτως, ο όγκος αυτός ποικίλλει. Αυτό οφείλεται στην ανάγκη να λαμβάνεται υπόψη η βιολογική κατάσταση του εκάστοτε αποθέματος. Δεν καθιστά πάντοτε δυνατή την αλίευση του ιδίου όγκου αλιευμάτων. Περαιτέρω, ο όγκος αυτός εξαρτάται από το τμήμα των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων που ανήκουν στην Κοινότητα. Μόνον το τμήμα αυτό, το οποίο καθορίζεται εν μέρει στο πλαίσιο διεθνών οργανισμών, μεταβιβάζεται ως ποσόστωση στα κράτη μέλη.

63. Στις υπό κρίση υποθέσεις, η Ισπανία δεν απαιτεί πράγματι συγκεκριμένη ποσότητα γαύρου την οποία επιθυμεί να αλιεύει ενός της ζώνης CIEM VIII, όπως φρονεί το Συμβούλιο. Αντιθέτως, πρόκειται για το μερίδιο

38 – Απόφαση στην υπόθεση Romkes (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 5, σκέψη 17). Επιβεβαιώθηκε με την απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 6, σκέψη 28).

39 – Απόφαση Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 6, σκέψη 28).

40 – ΕΕ C 158, σ. 2.

41 – Προπαρατεθέντα στο σημείο 6.

42 – Για τις λεπτομέρειες του ιστορικού θεσπίσεως, πρβλ. τις αναλύσεις του γενικού εισαγγελέα La Pergola στις προτάσεις που ανέπτυξε στην υπόθεση NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 7, σημεία 4 έως 20).

43 – Απόφαση Πορτογαλία και Ισπανία κατά Συμβουλίου (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 6, σκέψη 28).

που αναλογεί στην Ισπανία από την ποσότητα γαύρου της οποίας επιτρέπεται η αλίευση εντός της ζώνης CIEM VIII.

64. Με την Πράξη προσχωρήσεως του 1985 χορηγήθηκε στην Ισπανία ποσοστό 90 % των αλιευμάτων γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII και στη Γαλλία ποσοστό 10 %. Σύμφωνα με τους κανονισμούς 1275/94 και 685/95, τα ποσοστά λαμβάνονται υπόψη κατά την ετήσια κατανομή των ποσοστώσεων σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 του κανονισμού 3760/92. Οι ποσοστώσεις που χορηγούνται στα κράτη μέλη εκφράζονται, συναφώς, σε τόνους.

65. Στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων πρέπει να εξεταστεί το ζήτημα αν η εν λόγω κατανομή σε ποσοστά τηρήθηκε με τους κανονισμούς 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000 ή αν καταστρατηγήθηκε λόγω του ότι παρασχέθηκε στην Πορτογαλία η δυνατότητα με τις σημειώσεις 3 και 2 να αλιεύει εντός της ζώνης CIEM VIII ένα τμήμα της ποσοστώσεως που της χορηγήθηκε για τη ζώνη CIEM IX. Τούτο θα συνέβαινε πράγματι αν η ρύθμιση είχε ως συνέπεια να μη διατηρεί πλέον η Ισπανία εντός της ζώνης CIEM VIII το 90 % των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων γαύρου και αν η μεταβολή αυτή δεν μπορούσε να δικαιολογηθεί από την επιτρεπόμενη κατά τα άρθρα 8, παράγραφος 4, και 9 του κανονισμού 3760/92 ανταλλαγή ποσοστώσεων.

66. Η αποδοχή της απόψεως περί παραβιάσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας προσκρούει, κατ' αρχάς, στο γεγονός ότι η αρχή αυτή δεν παρέχει εγγυήσεις για απόλυτο όγκο αλιευμάτων, αλλά μόνο για μερίδιο των αλιευμάτων αυτών. Το μερίδιο αυτό μπορεί να μεταβληθεί με την ανταλλαγή ποσοστώσεων, όπως αυτή προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 9 του κανονισμού 3760/92. Μια περαιτέρω μορφή μεταβολής είναι η άδεια μεταφοράς ποσοστώσεων από τη ζώνη κατανομής σε παρακείμενες ζώνες, όπως η μεταφορά που επετράπη στην υπό κρίση περίπτωση όσον αφορά την αλίευση γαύρου από την Πορτογαλία και η μεταφορά που προβλέφθηκε, από την έκδοση του κανονισμού 3074/95, και για τη ρέγγα, τον μπακαλιάρο, το προσφυγάκι, το σκουμπρί και τη λεπιδωτή γλώσσα. Σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις των κανονισμών, οι εν λόγω μεταφορές ποσοστώσεων πραγματοποιήθηκαν «για να εξασφαλιστεί η καλύτερη εκμετάλλευση των ποσοστώσεων» [44]. Κατά συνέπεια, η μεταφορά της ποσοστώσεως που χορηγήθηκε στην Πορτογαλία εντός της ζώνης CIEM IX στη ζώνη CIEM VIII δεν αποτελεί μεμονωμένη περίπτωση, όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο. Πραγματοποιήθηκε βάσει συμφωνίας μεταξύ της Πορτογαλίας και της Γαλλίας για την ανταλλαγή ποσοστώσεων, η οποία συνομολογήθηκε τον Δεκέμβριο του 1994 και δημοσιεύθηκε στο παράρτημα IV του κανονισμού 685/95.

67. Περαιτέρω, η άποψη περί παραβιάσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας προσκρούει στο γεγονός ότι η συνολική ποσόστωση της Ισπανίας εντός των ζωνών CIEM VIII και IX δεν μειώθηκε με την άδεια της μεταφοράς ποσοστώσεων ούτε ως προς το μερίδιο ούτε ως προς τον όγκο [45]. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή επισημαίνουν ρητώς

44 — Βλ., για παράδειγμα, τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3074/95.

45 — Βλ. την απόφαση στην υπόθεση C-179/95 (προπαρατεθείσα απόφαση στην υποσημείωση 2, σκέψη 52).

το σημείο αυτό. Τέλος, και το 90 % των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων της ζώνης CIEM VIII χορηγήθηκε στην Ισπανία [46].

68. Αντιθέτως, υπέρ της απόψεως περί παραβιάσεως της αρχής της σχετικής σταθερότητας συνηγορεί το γεγονός ότι η άδεια της μεταφοράς ποσοστώσεων είχε ως συνέπεια να αυξηθεί ο όγκος των αλιευμάτων εντός της ζώνης CIEM VIII από 33 000 τόνους κατά τα έτη 1996 έως 1999, σε 38 008 τόνους, το έτος 2000 σε 36 000 τόνους και το έτος 2001 σε 37 176 τόνους. Αν συνδεθεί η αξίωση της Ισπανίας για το 90 % των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων με τον συνολικό όγκο των αλιευμάτων γαύρου που επετράπη βάσει της άδειας της μεταφοράς ποσοστώσεων εντός της ζώνης CIEM VIII, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ισπανία δεν έλαβε το 90 % του συνολικού αυτού όγκου.

69. Η απάντηση στο ερώτημα που ανέκυψε εν προκειμένω εξαρτάται, επομένως, από την επιλογή του σημείου αναφοράς στο οποίο ανάγεται το 90 % που πρέπει να χορηγηθεί στην Ισπανία. Αν ληφθεί υπόψη η επιτραπείσα ποσότητα αλιευμάτων, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς ποσοστώσεων, τότε θίγονται τα δικαιώματα της Ισπανίας. Αντιθέτως, αν ληφθεί υπόψη το TAC που καθορίστηκε για τη ζώνη CIEM VIII, τότε το δικαίωμα της Ισπανίας για το 90 % του TAC αυτού δεν θίγεται. Ομοίως δεν θίγεται, εάν θεωρηθεί δεδομένο ότι υφίσταται κοινό TAC για τις ζώνες CIEM VIII και IX ή τουλάχιστον κοινή διαχείριση των δύο TAC που καθορίστηκαν για τις ζώνες αυτές, όπως προτείνουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή.

70. Τούτο καταλήγει στο ερώτημα αν η άδεια της μεταφοράς ποσοστώσεων υπέρ της Πορτογαλίας, όπως χορηγήθηκε με τις επίδικες σημειώσεις 3 και 2, μπορεί να θεωρηθεί ως ο καθορισμός κοινού TAC για την αλιεία γαύρου εντός των ζωνών CIEM VIII και IX, ή τουλάχιστον ως κοινή διαχείριση των TAC αυτών. Υπέρ της ερμηνείας αυτής συνηγορεί το γεγονός ότι πρόκειται για δύο όμορες ζώνες. Η εν λόγω ερμηνεία της άδειας θα ελάμβανε υπόψη και τα δικαιώματα της Ισπανίας, η οποία, όπως ήδη εκτέθηκε, δεν υφίσταται καμία βλάβη αν οι ποσοστώσεις της για τις ζώνες CIEM VIII και IX θεωρηθούν ως σύνολο. Παρατηρείται, άλλωστε, ότι το άρθρο 11, σε συνδυασμό με το σημείο 1.1, στοιχείο i, του παραρτήματος IV του κανονισμού 685/95, εξαρτά ρητώς τη βαλλόμενη ανταλλαγή ποσοστώσεων από την προϋπόθεση καθορισμού κοινού TAC γαύρου για τις ζώνες CIEM VIII και IX.

71. Εντούτοις, στην εν λόγω ερμηνεία της άδειας της μεταφοράς ποσοστώσεων αντιτάσσεται το γεγονός ότι με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς καθορίζονταν πάντοτε δύο χωριστά TAC για τις ζώνες CIEM VIII και IX. Ορθώς η Ισπανική Κυβέρνηση επισημαίνει το γεγονός αυτό. Εάν στόχος ήταν η ύπαρξη κοινού TAC για τις δύο αυτές ζώνες, θα είχε προφανώς καθοριστεί ένα μόνον TAC. Όπως όμως υπενθυμίζει το Συμβούλιο, το άρθρο 161 της

46 — Βλ. την απόφαση στην υπόθεση C-179/95 (προπαρατεθείσα απόφαση στην υποσημείωση 2, σκέψη 53).

Πράξεως προσχωρήσεως του απαγόρευε να ενεργήσει κατά τον τρόπο αυτόν.

72. Η έλλειψη αυτή δεν μπορεί να αντισταθμιστεί ούτε αν γίνει δεκτό ότι υφίσταται κοινή διαχείριση των δύο TAC. Πράγματι, καθοριστική σημασία για την επίλυση του ζητήματος που ανέκυψε εν προκειμένω έχει το γεγονός ότι η αποδοχή της απόψεως ότι η άδεια ανταλλαγής ποσοστώσεων συνεπάγεται καθορισμό κοινού TAC ή την κοινή διαχείριση δύο TAC είναι αντίθετη προς τα κριτήρια στα οποία στηρίζεται ο καθορισμός των TAC. Κατά τη δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3760/92, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η βιολογική κατάσταση του εκάστοτε αποθέματος και οι ιδιαίτερες ανάγκες των περιοχών των οποίων ο πληθυσμός εξαρτάται κυρίως από την αλιεία και τους συναφείς επαγγελματικούς κλάδους. Τα αποθέματα γαύρου στις ζώνες CIEM VIII και IX αποτελούν αναμφιβόλως δύο διαφορετικά μεταξύ τους, από βιολογικής απόψεως, αποθέματα. Το γεγονός αυτό και μόνο δεν επιτρέπει την αποδοχή της απόψεως περί κοινού TAC ή κοινής διαχειρίσεως δύο TAC, διότι δεν υφίσταται κοινή επιστημονική βάση προς τούτο.

73. Το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι πρόκειται απλώς για προληπτικό TAC είναι επίσης αλυσιτελές. Το 2000 και το 2001 καθορίστηκαν για τη ζώνη CIEM VIII αναλυτικά TAC, ενώ για τη ζώνη CIEM IX καθορίστηκαν και πάλι προληπτικά TAC. Τούτο υπογραμμίζει τη βιολογική διαφορά των δύο αποθεμάτων και την αδυναμία κοινής διαχειρίσεώς τους. Διαφορετικά, θα συνέτρεχε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 3760/92, κατά το οποίο η διαχείριση των αλιευτικών πόρων πραγματοποιείται, μεταξύ άλλων, υπό το φως των διαθεσίμων βιολογικών αναλύσεων και εκθέσεων.

74. Επιπλέον, δεν λαμβάνονται επαρκώς υπόψη τα συμφέροντα του ισπανικού πληθυσμού, ο οποίος ζει από την αλιεία γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII, όταν αυξάνονται τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα, χωρίς να αυξάνεται ταυτοχρόνως το μερίδιο της Ισπανίας. Η απώλεια αυτή δεν μπορεί να αντισταθμιστεί άνευ ετέρου με το ταυτόχρονο «κέρδος» του ισπανικού πληθυσμού, ο οποίος ζει από την αλιεία σαρδέλας εντός της ζώνης CIEM IX, η οποία βρίσκεται μπροστά στις ακτές της Γαλικίας και της Πορτογαλίας και υφίσταται μικρότερη εκμετάλλευση λόγω της μεταφοράς των ποσοστώσεων. Κατά συνέπεια, η άδεια της μεταφοράς ποσοστώσεων δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καθορισμός κοινού TAC για τις ζώνες CIEM VIII και IX ούτε ως κοινή διαχείριση των ζωνών αυτών.

75. Επομένως, αν η παροχή στην Πορτογαλία της εξουσίας να αλιεύει εντός της ζώνης CIEM VIII μέρος της ποσοστώσεως που της χορηγήθηκε για τη ζώνη CIEM IX είναι, κατ' αρχήν, αντίθετη προς την αρχή της σχετικής σταθερότητας, πρέπει να εξετασθεί ακόμη εάν πρόκειται για επιτρεπόμενη, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, περίπτωση ii, δεύτερη πρόταση, τροποποίηση της αρχής αυτής. Κατά την εν λόγω διάταξη, είναι δυνατόν στα πλαίσια της κατανομής ποσοστώσεων «[...] κατόπιν αιτήσεως των άμεσα ενδιαφερομένων κρατών μελών [...] να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη των μικροποσο-

στώσεων και των τακτικών μεταφορών ποσοστώσεων από το 1983, συνυπολογιζομένης δεόντως της συνολικής ισορροπίας μεριδίων [...]».

76. Αν οι ζώνες CIEM VIII και IX ληφθούν από κοινού υπόψη, όπως προτείνουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το συνολικό μερίδιο της Ισπανίας σε αλιεύματα γαύρου δεν θίγεται με τη μεταφορά ποσοστώσεων της Πορτογαλίας. Κατά συνέπεια, θα ήταν δυνατό να υποστηριχθεί η άποψη ότι η ρύθμιση λαμβάνει υπόψη την ισορροπία της κατανομής.

77. Εντούτοις, η εφαρμογή της διατάξεως αυτής, η οποία παρατέθηκε στο σημείο 75, ανωτέρω, θα έπρεπε να είναι αδύνατη για τον λόγο και μόνον ότι η Ισπανία δεν συναινεί στη μεταφορά ποσοστώσεων, πολύ λιγότερο δε δεν τη ζητεί υπό την έννοια της διατάξεως αυτής. Μια αίτηση όμως που υποβάλλεται μόνον από την Πορτογαλία και τη Γαλλία, όπως θα μπορούσε να συμβεί σε περίπτωση συνομολογηθείσας ανταλλαγής ποσοστώσεων, δεν θα έπρεπε να αρκεί. Πράγματι, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, η μεταφορά ποσοστώσεων αφορά την Ισπανία, στο μέτρο που μεταβάλλει τη συνολική αλιεύσιμη ποσότητα εντός της ζώνης CIEM VIII, χωρίς η Ισπανία να μπορεί να επηρεάσει καθ' οιονδήποτε τρόπο τη μεταβολή αυτή. Τούτο όμως θίγει τα δικαιώματα που αντλεί από το άρθρο 161 της Πράξεως προσχωρήσεως, όπως αυτά αναγνωρίστηκαν με τους κανονισμούς 1275/94, 685/95 και με τους κανονισμούς που εκδόθηκαν βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού 3760/92. Κατά συνέπεια, η Ισπανία θα πρέπει να θεωρηθεί ως «ενδιαφερόμενο κράτος μέλος» υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, περίπτωση ii, δεύτερη πρόταση, του κανονισμού 3760/92. Επομένως, δεν συντρέχουν οι τυπικές προϋποθέσεις της εφαρμογής της διατάξεως αυτής.

78. Επιπλέον, δεν συντρέχουν ούτε οι ουσιαστικές προϋποθέσεις εφαρμογής της διατάξεως. Η ρύθμιση αφορά την κατανομή των ποσοστώσεων στο πλαίσιο των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων. Οι ποσοστώσεις όμως δεν έχουν μεταβληθεί ακριβώς λόγω των προσβαλλομένων διατάξεων. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή επισημαίνουν ρητώς το γεγονός αυτό. Καμία ποσόστωση δεν χορηγήθηκε στην Πορτογαλία εντός της ζώνης CIEM VIII. Της επετράπη απλώς να αλιεύει εντός της ζώνης CIEM VIII ένα μέρος της ποσοστώσεως που της χορηγήθηκε για τη ζώνη CIEM IX. Πρόκειται απλώς για μεταφορά ποσοστώσεων και όχι για την αναγνώριση ποσοστώσεως της Πορτογαλίας εντός της ζώνης CIEM VIII. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις των σημειώσεων 3 και 2 των προσβαλλομένων κανονισμών τροποποιούν, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 4, περίπτωση ii, του κανονισμού 3760/92, την αρχή της σχετικής σταθερότητας και την κατανομή των ποσοστώσεων που πραγματοποιήθηκαν κατ' εφαρμογήν της αρχής αυτής. Επομένως, εξακολουθεί να ισχύει η διαπίστωση ότι οι ρυθμίσεις αυτές παραβιάζουν την αρχή της σχετικής σταθερότητας.

79. Η διαπίστωση αυτή δεν προσκρούει στο δεδικασμένο της αποφάσεως στην υπόθεση C-179/95. Η απόφαση αφορά τους κανονισμούς 685/95 και 746/95. Όπως εκτέθηκε στο πλαίσιο του ελέγχου του παραδεκτού, ο κανονισμός 685/95 δεν ρυθμίζει με πληρότητα την επίμαχη εν προκειμένω μεταφορά ποσοστώσεων. Η τεκμηριωμένη στο παράρτημα IV ανταλλαγή ποσοστώσεων μεταξύ της Πορτογαλίας και της Γαλλίας προϋποθέτει, πάντως, ότι η Πορτογαλία έχει δικαίωμα αλιείας εντός της ζώνης CIEM VIII. Το δικαίωμα όμως αυτό δημιουργήθηκε για πρώτη φορά με τις επίδικες σημειώσεις 3 και 2 των κανονισμών 3074/95, 390/97, 45/98, 48/1999, 2742/1999 και 2848/2000, επομένως, σε συνδυασμό με τον ετήσιο καθορισμό των TAC. Κατά συνέπεια, πρόκειται για αυτόνομες νομικές ρυθμίσεις, οι οποίες όχι μόνον πρέπει να μπορούν να προσβληθούν αυτοτελώς, αλλά των οποίων ο έλεγχος πρέπει να είναι απολύτως δυνατός και να μην αποκλείεται λόγω του δεδικασμένου αποφάσεων σχετικών με παράλληλες ρυθμίσεις οι οποίες αφορούν άλλη χρονική περίοδο.

80. Ως αποτέλεσμα των προηγουμένων σκέψεων επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η άδεια που χορηγήθηκε στην Πορτογαλία να μεταφέρει στη ζώνη CIEM VIII την ποσόστωση που της χορηγήθηκε για την αλιεία γαύρου εντός της ζώνης CIEM IX συνιστά παραβίαση της αρχής της σχετικής σταθερότητας, εφόσον έχει ως συνέπεια να μη χορηγείται στην Ισπανία το 90 % του όγκου των επιτρεπομένων αλιευμάτων γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII. Κατά συνέπεια, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί πρέπει να ακυρωθούν ως προς το σημείο αυτό.

2) Η τήρηση της αρχής της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των πόρων

81. Ο λόγος ακυρώσεως σχετικά με την τήρηση της αρχής της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των πόρων προβλήθηκε αρχικώς με όλες τις προσφυγές. Με έγγραφο της 14ης Οκτωβρίου 1999, η Ισπανία δήλωσε ότι ο λόγος αυτός ακυρώσεως δεν έχει πλέον αντικείμενο στις υποθέσεις C-61/96, C-132/97, C-45/98 και C-27/99, τον προέβαλε όμως εκ νέου με τις προσφυγές στις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01. Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός θα εξετασθεί κατωτέρω.

α) Οι ισχυρισμοί των διαδίκων

82. Η Ισπανία φρονεί ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις συνιστούν παραβίαση της αρχής της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των πόρων, στο μέτρο που αυξάνουν το καθορισθέν βάσει επιστημονικών γνωματεύσεων TAC για τη ζώνη CIEM VIII, προκειμένου να αυξήσουν την ποσότητα που μπορεί να αλιεύει η Πορτογαλία εντός της ζώνης αυτής. Τούτο έχει ως συνέπεια την υπέρμετρη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων, η οποία στερείται κάθε επιστημονικής βάσεως. Όπως αποδεικνύει ο δραστικός περιορισμός των TAC που πραγματοποιήθηκε για το έτος 2000 με τον κανονισμό 2742/1999, η υπεραλίευση αυτή θέτει σε κίνδυνο το απόθεμα γαύρου στη ζώνη CIEM VIII. Για να είναι δυνατή η νόμιμη χορήγηση στη Γαλλία των 4 600 τόνων, θα

έπρεπε το συνολικό επιτρεπόμενο αλίευμα εντός της ζώνης αυτής να αυξηθεί στους 46 000 τόνους. Τούτο όμως θα συνιστούσε υπέρμετρη εκμετάλλευση των πόρων. Για το έτος 2001 επετράπη συνολικώς η αλίευση 37 176 τόνων εντός της ζώνης CIEM VIII.

διαθέτει το Συμβούλιο στα πλαίσια της γεωργικής πολιτικής.

β) Εκτίμηση

83. Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι μείωσε για το έτος 2000 το TAC κατά το ήμισυ, δεδομένου ότι επιστημονικές εκθέσεις κατεδείκνυαν ότι το απόθεμα γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII βρισκόταν σε κίνδυνο. Όταν, βάσει νέων ερευνών, κατέστη δυνατό να θεωρηθεί ότι το απόθεμα ήταν εξασφαλισμένο, αυξήθηκε το TAC στο επίπεδο των προηγουμένων ετών. Κατά τα λοιπά, το Συμβούλιο παραπέμπει στην απόφαση στην υπόθεση C-179/95, με την οποία το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Ισπανία δεν προσκόμισε επαρκείς ενδείξεις περί παραβιάσεως της αρχής της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των πόρων.

85. Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3760/92 περιλαμβάνει πρόβλεψη ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των ζώντων υδάτινων πόρων. Σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στόχος του κανονισμού αυτού είναι η δημιουργία ενός πλαισίου για τη διατήρηση και την προστασία των πόρων. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, τα κοινοτικά μέτρα που καθορίζουν τους όρους για την πρόσβαση στα ύδατα και τους πόρους και για την άσκηση των δραστηριοτήτων εκμεταλλεύσεως θεσπίζονται για την εξασφάλιση της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των πόρων σε σταθερή βάση. Επομένως, τα μέτρα αυτά καταρτίζονται υπό το φως των διαθέσιμων βιολογικών, κοινωνικοοικονομικών και τεχνικών αναλύσεων, και ιδίως των εκθέσεων που συντάσσει η «επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας», η οποία συγκροτήθηκε κατά το άρθρο 16 του κανονισμού.

84. Και η Επιτροπή φρονεί ότι η Ισπανία δεν προσκόμισε συγκεκριμένες ενδείξεις περί του ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί έθεσαν σε κίνδυνο το απόθεμα γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII. Άλλωστε, ήδη από τις πρώτες ενδείξεις περί μειώσεως του αποθέματος γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII, το Συμβούλιο καθόρισε αμέσως μικρότερο TAC για το έτος 2000. Μόνον αφού πραγματοποιήθηκαν νέες εκτιμήσεις οι οποίες δεν ανέφεραν πλέον κίνδυνο για το απόθεμα, το TAC ανήλθε εκ νέου στο προηγούμενο επίπεδο. Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή αναφέρεται στην ευρεία διακριτική ευχέρεια που

86. Εντούτοις, στις υποθέσεις C-81/00 και C-22/01, στις οποίες η Ισπανία επικαλέστηκε τον λόγο αυτό ακυρώσεως, δεν προβλήθηκαν ενδείξεις καθιστώσες δυνατή τη διαπίστωση ότι το Συμβούλιο, με την έκδοση των προσβαλλομένων διατάξεων, παραβίασε την αρχή της ορθολογικής και υπεύθυνης εκμεταλλεύσεως των αλιευτικών πόρων.

87. Στα πλαίσια της αλιευτικής πολιτικής, το Συμβούλιο διαθέτει, κατά την εκτίμηση περιπλόκων οικονομικών καταστάσεων, ευρεία διακριτική ευχέρεια. Ο καθορισμός των TAC και οι συναφείς ρυθμίσεις ανήκουν στην κατηγορία αυτή. Ο δικαστικός έλεγχος περιορίζεται στην εξέταση της πρόδηλης πλάνης ή της καταχρήσεως εξουσίας ή του ζητήματος μήπως η οικεία αρχή υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας της εκτιμήσεως [47].

88. Δεν υπάρχουν ενδείξεις καταχρήσεως εξουσίας. Όπως εξέθεσαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, το TAC για την αλιεία γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII μειώθηκε μάλιστα κατά το ήμισυ το έτος 2000, εφόσον προσκομίστηκαν εκθέσεις οι οποίες επισήμαναν την ύπαρξη κινδύνου για το απόθεμα. Μετά τη σύνταξη νέων εκθέσεων, οι οποίες δεν επιβεβαίωσαν τον κίνδυνο αυτόν, αυξήθηκε εκ νέου το TAC στο επίπεδο των προηγουμένων ετών. Τούτο καταδεικνύει σαφώς ότι το Συμβούλιο έλαβε την απόφασή του βάσει των διαθεσίμων επιστημονικών γνωματεύσεων. Η Ισπανία δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι οι γνωματεύσεις αυτές ήσαν ανακριβείς ή ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε, κατά διαφορετικό τρόπο, σε ανακριβή περιστατικά.

47 — Απόφαση NIFPO και Northern Ireland Fishermen's Federation (προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 7, σκέψεις 41 και 42).

89. Ούτε η άδεια που παρασχέθηκε στην Πορτογαλία να αλιεύει εντός της ζώνης CIEM VIII μέρος της ποσοστώσεως που της χορηγήθηκε για τη ζώνη CIEM IX συνιστά κατάχρηση εξουσίας. Η Ισπανία δεν προέβαλε κανένα στοιχείο ούτε, ειδικότερα, προσκόμισε επιστημονικές γνωματεύσεις, στηρίζουσες τον ισχυρισμό της ότι η άδεια αυτή είχε ως συνέπεια την υπεραλίευση εντός της ζώνης CIEM VIII. Το γεγονός ότι καθοριζόταν ετησίως TAC ύψους 33 000 τόνων για τη ζώνη αυτή, το οποίο τουλάχιστον τα έτη 2000 και 2001 ήταν μάλιστα αναλυτικό TAC και όχι μόνον, όπως τα προηγούμενα έτη, προληπτικό TAC δεν επιβεβαιώνει το επιχείρημα της Ισπανίας. Καταδεικνύει, αντιθέτως, ότι, με τον επιτρεπόμενο βαθμό εκμεταλλεύσεως — επομένως, συμπεριλαμβανομένης της εγκριθείσας υπέρ της Πορτογαλίας μεταφοράς ποσοστώσεων — το απόθεμα δεν διατρέχει κίνδυνο. Κατά συνέπεια, ο δεύτερος αυτός λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

V — Δικαστικά έξοδα

90. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Η Ισπανία ζήτησε να καταδικαστεί το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα. Επειδή το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα. Η Επιτροπή φέρει, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, τα δικαστικά της έξοδα.

VI — Πρόταση

91. Βάσει των προηγουμένων σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να αποφασίσει τα εξής:

«1) α) Στην υπόθεση C-61/96, ακυρώνει το αφορών τον γαύρο σημείο του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 3074/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1996, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται·

β) στην υπόθεση C-132/97, ακυρώνει το αφορών τον γαύρο σημείο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1997 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται·

γ) στην υπόθεση C-45/98, ακυρώνει το αφορών τον γαύρο σημείο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 45/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1998 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται·

δ) στην υπόθεση C-27/99, ακυρώνει το αφορών τον γαύρο σημείο του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 48/1999 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου

1998, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1999 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται·

ε) στην υπόθεση C-81/00, ακυρώνει την αφορώσα το απόθεμα "Γαύρος, ζώνες: IX, X, Copace 34.1.1" σημείωση 2 του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2742/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, περί καθορισμού, για το 2000, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων, και περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΚ) 66/98·

στ) στην υπόθεση C-22/01, ακυρώνει την αφορώσα το απόθεμα "Γαύρος, ζώνες: IX, X, Copace 34.1.1" (κοινοτικά ύδατα) σημείωση 2 του παραρτήματος I D του κανονισμού (ΕΚ) 2848/2000 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2000, περί καθορισμού, για το 2001, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων.

2) Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.»